

roede; men da han mødte Modstand, blev han vred og gik angrebsvis tilværks. Ved et stort Opbyggelsesmøde trak han dristig Sagen frem midt i sin Tale og advarede i kraftfuldt manende Ord mod af smaalig Egenkærlighed at lægge Hindringer i Vejen for Fremskridt, der kunde tjene Næringslivets Trivsel og dermed ogsaa fremme Udviklingen af et sundt og lykkeligt og ærligt Kristenliv.

Hans Ord vakte overalt stor Overraskelse, hos nogle desuden alvorlig Misfornøjelse, dels fordi de fremkom paa et Opbyggelsesmøde, dels fordi man allerede havde hørt Rygter om en forestaaende Forbindelse mellem Inger og den unge Mand, der fra anden Side var udset til at lede Udførelsen af det foreslaaede Arbejde. Men Blomberg lod dem knurre. Det var ikke første Gang, han havde opvakt en øjeblikkelig Forargelse i sin Menighed med en vovet Udtalelse eller en dristig Fordring. Han kendte sine Folk og holdt af at føle sit Ords Magt over dem. Han havde desuden opnaaet, hvad han foreløbig tilsigtede: at blæse nyt Liv i en Sag, der i hans Øjne nu var bleven intet mindre end en Velfærdssag for Egnen. Rundtom i Bøndergaarde og Husmandshytter drøftedes hans Tale, og hermed genoptoges i Virkeligheden Forhandlingerne om Pers Projekt.

*

*

*